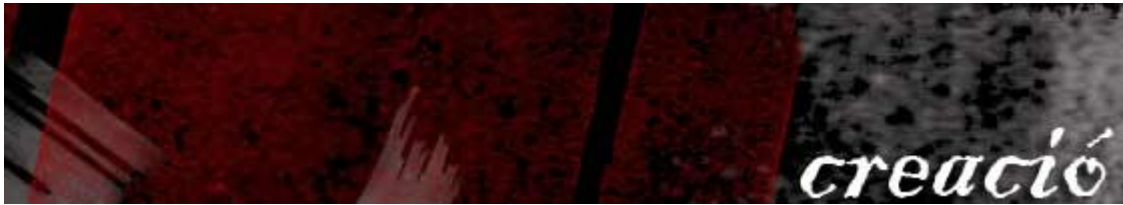

THE BARCELONA REVIEW

MONTSERRAT ABELLÓ – POEMES SELECTES

מונטסראט אבֵּלוֹ – מבחר שירים

SOVINT DIEM

Sovint diem
això és la fi,
cap música ja no controla
les nostres esperances.
Però hi ha ulls que no coneixem
que escruten l'horitzó,
llavis que xiuxiuegen.
Orelles que perceben,
que amatents escolten
allà al fons de la nit.
Aquesta és la força que busquem,
l'amor que aprenem a sostenir
contra el caire del temps.

(De *Dins l'esfera del temps*, 1998)

לעתים קרובות אנחנו אומרים

לעתים קרובות אנחנו אומרים
זֶה תְּסוּף,
אף מוסיקה כבר לא שולטת
בְּתַקוּוֹתֵינוּ.
אֲבָל יֵשׁ עֵינַיִם שֶׁאֵינָנוּ מְכִירִים
הַבוֹחֲנוֹת אֶת הָאֶפֶק,
שֶׁפְּתִימֵי שְׁלוֹחֲשׁוֹת.
אֲזַנֵּימֵי תְּקוּלֵטוֹת
לְהוֹטוֹת לְהַקְשִׁיב
שֶׁם בְּעֵמֶק הַלֵּלָה.
זֶהוּ הַכּוֹחַ שֶׁאֵנוּ מְחַפְּשִׁים,
הָאֲהָבָה שֶׁאֵנוּ לוֹמְדִים לְשַׁמֵּר
נֶגֶד שְׁנֵי הַזְּמַן.

(מתוך : בתוך גלגל העתים, 1998)

PARLEN LES DONES

Parlen les dones,
la seva poesia
tendra i forta.
Ben pocs s'aturen
a escoltar aquestes veus,
que, trasbalsades,
un nou llenguatge diuen
nascut al fons dels segles.

(De *Dins l'esfera del temps*, 1998)

אומרות הנשים שירתן

אומרות הנשים,
שירתן
רכה ותזקה.
אך מעטים עוצרים
להקשיב לקולות הללו,
שהסעירו,
שפה חדשה, אומרים,
נולדה בעמק המאות.

(מתוך : בתוך גלגל העתים, 1998)

VISC I TORNO

Visc i torno
a reviuire
cada poema,
cada paraula.
Estimo tant
la vida
que la faig meva
moltes vegades.

(D'*El blat del temps*, 1986)

אני חווה וחוזרת

אני חווה וחוזרת
לחיות מחדש
כל שיר,
כל מלה.
אני כל-כך אוהבת
את החיים
שאני עושה אותם שלי
שוב ושוב.

(מתוך : חיסת הזמנים, 1986)

PLANTAR SOBRE LA TERRA

Plantar sobre la terra
els peus. Ja no tenir
por. Sentir com puja
la saba, amunt, amunt.
Créixer com un arbre.
A la seva ombra
aixoplugar algú que
també se senti sol, sola
com tu, com jo.

(D'El blat del temps, 1986)

להניח רגליים

לתְנִיחַ רגְלַיִם
על-פְּנֵי הָאֲדָמָה. לא
לפְחַד. לְחוּשׁ בְּאוֹן
הָעוֹלָה, מַעֲלָה, מַעֲלָה,
לְגִדּוֹל כְּמוֹ עֵץ.
לְסוֹכֵף
בְּצֵלוֹ עַל מִישְׁהוּ
שָׁאֵף הוּא בּוֹדֵד, בּוֹדֵד
כְּמוֹךָ, כְּמוֹנִי.

(מתוך : חיטת הזמנים, 1986)

T'HE ESTIMAT

T'he estimat
amb massa
paraules.
Voldria
poder tornar
a estimar-te
amb una
sola paraula.

(D'El blat del temps, 1986)

אהבתי אותך

אֶהְבְּתִי אוֹתְךָ
בְּיוֹתֵר מִדֵּי
מַלִּים.
לוֹ רַק
יְכַלְתִּי לְאָהֵב
אוֹתְךָ שׁוֹב
בְּמִלָּה
יְחִידָה אַחַת.

(מתוך : חיטת הזמנים, 1986)

AVUI LES PARAULES

Avui les paraules
no se'ns quallen a la
boca.
Cauen com fulles,
mortes,
deixalles de sentiments
i d'esperances.

(D'*El blat del temps*, 1986)

היום לא יתמצקו

היום לא
יתמצקו בפינו
המלים.
הן נושרות פעלים,
מתים,
שגרי רגשות
ותקוות.

(מתוך : חיטת הזמנים, 1986)

AL JARDÍ PLOU

Al jardí plou.
L'herba és dreta:
petites agulles erectes,
antenes de la terra,
esponja negra.
I jo romanc callada,
profundament retreta,
amb els fils invisibles
de tot de vides tendres entre mans.
Dona, necessària com la pedra,
sempre endinsada en la terra!

(De *Vida diària*, 1963)

גשם בגינה

גשם בגינה.
העשב זקור:
מחטים קטנות זקופות,
משושי האדמה,
ספוג שחר.
ואני נותרת שותקת,
מסגרת עמק,
עם החוטים הסמויים
שעל כל חיי הרבים בין ידי.
אשה, נחוצה כאבן,
תמיד טמונה באדמה!

(מתוך : חיי יומיום, 1963)

MARXARÉ PER UN LLARG CAMÍ

Marxaré per
un llarg camí;
ja no hi retrobaré la veu,
l'amic. Aturada en el
camí, desconixeré
la meva ombra allargada
al portal dels adéus.
La mà estirada plena
de records d'ahir.
I, amb l'esguard fit
a l'horitzó, esperaré
el meu propi retorn.

(De *Paraules no dites*, 1981)

אצא לדרך ארוכה

אצא
לדרך ארוכה ;
כבר לא אמצא את תקול,
את הידיד. נעצרת
בדרך, כבר לא אפיר
את צלי המתארך
על סף תפרידות.
היך המושטת מלאת
זכרונות אתמול.
ובמבט נעוץ
באפק, אמתין
לשובי שלי.

(מתוך : מילים שלא נאמרו, 1981)

TU SAPS COM LA LLUM

Tu saps com la llum
es rebel·la contra
estranyes ombres,
contra inexplicables
silencis.
La roda s'encongeix
al voltant nostre. Bogeria
d'ulls, de boques, de falses
paraules i profetes.
És com si en l'ampla investida
del temps, els marges de la por

את יודעת איך האור

את יודעת איך האור
מתמרד נגד
צללים משנים,
נגד שתיקות
לא ברורות.
הגלגל מתכנץ
סביבנו. טרוף
עינים, פיות, דברי
שקר ונביאים.
כמו בהסתערות הזמן
העצומה, מצרים
שולי תפתח את שבילנו.

(מתוך : אש בידיים, 1990)

estrenyessin els camins.

(De *Foc a les mans*, 1990)

SOMNI ENDINS

Somni endins
planto el pensament,
lliure d'angoixa i de nostàlgia.
I velles imatges,
que ahir foren turment,
em són dolç fruit
d'amor, i de companyia.

(De *Foc a les mans*, 1990)

חלום בפנים

חלום בפנים
אני מניחה את המחשבה,
תפה מחרדה וגעגוע.
ותמונות ישנות,
יסורי אֶתְמוֹל,
היום פרי אֶתְבָּה
מתוק, ותחושת יחדו.

(מתוך: אש בידיים, 1990)

EN LA FOSCOR DEL CAPVESPRE

En la foscor del capvespre
compto espais buits que
ja mai no podré omplir.

Oh, callades estrofes,
mots que se'ns escapen
dins resquícies de somnis.

Vull retenir-ne el polsim
alat que ens deixen als dits.

(De *Foc a les mans*, 1990)

באפלת הדמדומים

באפלת הדמדומים
אני מונה חללים היקים
שֶׁלְעוֹלָם כָּבֵר לֹא אֶצְלִיחַ לְמַלֵּא.

הו, בתי-שיר שתוקים,
מלים החומקות מאתנו
בתוך שירי חלומות.

אני מבקשת לאצר את פרוי הָאֵבֶק
המִכְנָף בקצות אֶצְבְּעוֹתַיִנוּ.

(מתוך: אש בידיים, 1990)

I DINS MEU UNA VEU EM DIU

I dins meu una veu em diu:
vine amb mi a contemplar
com són les paraules per dintre,
a sentir el pols de les coses.

I llavors penses en aquells
que estimes i amb qui has
conviscut al llarg dels anys
i encara no coneixes

—mirades que fugen,
pensaments tancats, potser
només desclosos en moments
fugaços o en la intensitat
del desig.

Però mai a dins,
sempre a la vora del torrent
de silencis o de paraules;
sempre a punt i amatent,
però sense saber, sense saber.

(De *Foc a les mans*, 1990)

DESIG

Estimo els teus ulls,
les teves mans, la teva boca,
el teus cabells, els teus
llavis molsuts i càlids.

ובתוכי קול אומר לי

ובתוכי קול אומר לי :
בואי עמי להתבונן
במלים מבפנים,
לחוש בדפק הדברים.

ואת חושבת אז על כל
מי שאהבת ועם מי
חית כל השנים
ועדין אינך מכירה

- מבטים החומקים,
הרהורים נעולים, נפתחים
אולי רק להגעים
חולפים או בעצמת
התשוקה.

אך לעולם לא בפנים,
תמיד סמוך לזרם
השתיקות או המלים;
תמיד מוכן ומזמן,
אבל בלי לדעת, בלי לדעת.

(מתוך : אש בידיים, 1990)

תשוקה

אני אוהבת את עיניך,
את כפות ידיך, את פידך,
את שעריך, שפתך
הבשרניות והחמות.

את הנרקיסיים הצהובים

Els narcisos grocs
dins un gerro blau
allargat damunt la taula,
em miren erts i gentils,
elegants, indiferents
a la passió desbordada
del meu viure.

A l'insistent reclam
de la meva mà que escriu.

(De *Dins l'esfera del temps*, 1998)

LES PARAULES

Les paraules
se m'entortolliguen
a les mans. Em costa
de desprendre-me'n.
Se m'amoroseixen
entre els dits, i
es tornen dolces.
Hi servo la tebior
de moltes mans, de
cossos; la tremolor
de llavis entreoberts
i el tacte de la pell,
espessa de desig,
suavitat
de parpelles closes,
trèmules
damunt d'ulls que endevino
plens de guspies.

Sóc amb vosaltres

בְּתוֹךְ אֲגֵרְטֵל כָּחַל
מְאָרְךָ עַל תְּשִׁלְחֵנוּ,
הֵם מְבִיטִים בִּי זְקוּפִים נְעֻדִינִים,
הַדּוֹרִים נְאֻדִישִׁים
בְּתִשׁוּקָה הַגּוֹאֶה
הַחֲנִיָּה בִּי.

בְּזַעֲקָה הַעֲקֹשֶׁת
שֶׁל יָדַי הַכּוֹתֶבֶת.

(מתוך : בתוך גלגל העתים, 1998)

המילים

הַמְלִים
נִכְרָכוֹת עַל
יָדַי. אֲנִי מִתְקַשֶּׁה
לְהִנָּתֵק מֵהֶן.
הֵן מִתְרַכְּכוֹת
בֵּין הָאֲצָבָעוֹת,
וְהוֹפְכוֹת עֲנֵגוֹת.
אֲנִי שׁוֹמֵרֶת אֶת חֲמִימוֹתָן
שֶׁל יָדַיִם רַבּוֹת,
גּוֹיִפִים ; רֵעַד
שׁוֹפְתִים פְּשׁוּקוֹת קִמְעָה
וּמַגַּע הָעוֹר,
סְמִיךְ מִתְשׁוּקָה,
רַכּוֹת
עַפְעָפִים חֲתוּמִים,
רוֹטְטִים
מֵעַל עֵינַיִם שְׁאֵנִי מְנַחֶשֶׁת
בוֹרְקוֹת שְׁבִיבֵי נְתָרָה.

אֲנִי אֶתְכֶן
דְּרָךְ עוֹר
הַגּוֹף הַזֶּה שֶׁאֲנִי אוֹהֶבֶת.

(מתוך : מילים שלא נאמרו, 1981)

a través de la pell
d'aquest cos que estimo.

(De *Paraules no dites*, 1981)

DEIXA QUE EL VENT

Deixa que el vent
esgarrapi el son i que la veu
resti sotmesa.

I enfonsa els dits en
els records, en subtils
espires de claror.

Són històries de debò
les que conjuminen el temps;
i els sospirs es perden en l'aire

i pels batents de les portes
s'escapen els crits.

La fugissera memòria

no computa més que fets,
no el tremolor; la por
del dir o el saber imprecís.

Traç lleu i persistent
que es grava lent sobre la pell.

Una cicatriu inesborrable.

El llum del menjador.

L'ombra de la mà
damunt del paper.

(De *Foc a les mans*, 1990)

הניחי לרוח

הניחי לְרוּחַ
לְגַרְד אֶת הַשִּׁנָּה וְלִקְוֹל
לְהַשְׁאֵר הַפֶּה.

וְטַבְּלִי אֶת הָאֲצָבָעוֹת
בְּזַכְרוֹנוֹת, בְּעִגּוּלֵי
הָאוֹר הַרְפִּים.

הֵם סְפוּרִים אֲמִתִּיִּים
אֵלֶּה הַרוֹקְחִים אֶת הַזְּמַן;
וְהָאֲנָחוֹת הָאוֹבְדוֹת בְּאֵוִיר

וּמִבְּעַד לְלִכְנָפוֹת הַדְּלָתוֹת
נִמְלָטוֹת צִעְעָקוֹת .
הַזְּכָרוֹן הַחֲמֻקָּמָק

מִחֲשִׁיב עוֹבְדוֹת בְּלִבָּד,
לֹא אֶת הַרְעַד, אֶת פְּתַד
הַהֶגֶד אוֹ הַיָּדַע הַלֹּא בְּרוּר.

סִימָן קֵל וְעֵקֶשׁ
הַנִּחְרָט לְאֵט עַל תְּעוּר.
צִלְקַת בֶּל תִּמְחָה.

תִּמְנוּרָה בְּחֶזֶר-הָאֶלֶל
צִלָּה שֶׁל הַיָּד
עַל הַנִּיָּר.

(מתוך : אש בידיים, 1990)

TOT ÉS UN IMMENS BUIT

Tot és un immens buit,
recordar voldria tants noms
que ja no retinc.

I la nit esdevé cada cop
més fosca, més misteriosa.

Amb l'encens espès de flors
esfullades, de nines esventrades.
De retauls vivents;

de terribles imatges
de pobles vençuts, de cossos
llençats dins fosses comunes.

I voldria tenir el do de poder
aplacar-ne el dolor.

De cridar sense fre,
d'oblidar
tanta impotència.

הכול ריק עצום

הכל ריק עצום,
הייתי רוצה לזכר שמות כה רבים
שכבר אינני אוצרת בזכרוני.

והלילה נעשה בכל פעם
יותר אפל, יותר מסתורי.

עם ניחותם הסמיד של פרחים
מרוטים, בבות מבתרות.
בעיטורי מזבת תיים.

עם תמונות נוראות
של עמים מובסים, של גופות
משלכות בקברי אחים.

לוי נתתי בכוח
לשכד את הכאב.

לזעק ללא תרה,
לשכח
חסר-אונים כה רב.

(מתוך : בתוך גלגל העתים, 1998)

(De *Dins l'esfera del temps*, 1998)

HORA FOSCANT

Hora foscant,
a la llum encara indecisa
de la lluna, la ciutat plena
de records m'assetja.

I em pregunto si
són de debò els canvis,
els nous invents sorgits

al llarg d'una existència,
quan encara hi queden
tants nusos per desfer.

(De *El fred íntim de silenci*, 2008)

שעת בין-ערביים

שְׁעַת בֵּין-עֶרְבִים,
בְּאוֹר הַמְּהַסֵּס עֲדִין
עַל תְּסִתֵּר, הָעִיר גְּדוּשֵׁת
זְכָרוֹנוֹת מְכַתֶּרֶת אוֹתִי.

וְאֲנִי שׁוֹאֵלֶת אֶת עֲצְמִי אִם
אֶכֶן אֲמִתִּיּוֹת הֵן הַתְּמוּוֹרוֹת,
הַתְּגִלּוֹת הַחֲדָשׁוֹת הַצָּצוֹת

מִשָּׁךְ הַנִּיחָ אֶתֶּת,
כְּשֶׁעוֹד נוֹתְרוּ בָּהּ
כֹּה הַרְבֵּה קִשְׁרִים לְהַתִּיר.

(מתוך : קור הדממה הפנימי, 2008)

M'HE ANAT PERDENT A POC A POC

M'he anat perdent
a poc a poc.
Ja no em conec
les mans, els peus.

Visc en una casa
de tants anys
com si, sense voler,
s'hagués després de mi.

I jo fos un fantasma,
arribat de lluny,
que s'hi mogué

אני מאבדת את עצמי לאט לאט

אֲנִי מְאֻבְדֶּת אֶת עֲצְמִי
לְאֵט לְאֵט.
כִּבְרָ לֹא מִפִּירָה אֶת עֲצְמִי
אֶת הַיָּדִים, אֶת הָרַגְלִים.

אֲנִי גֵרָה בְּבַיִת
כֹּה הַרְבֵּה שָׁנִים
כְּאֵלוּ, בְּלִי לְרִצּוֹת,
הוּא נִפְרָד מִמֶּנִּי.

וְאֲנִי כְּרוּת רַפְאִים,
הַבָּאָה מִמְּרוֹחֲקִים,
נֶעָה בּוֹ
בְּשִׁלּוֹה.

amb placidesa.

Em rodegen plantes
i flors; roses vermelles
com sang i les fulles verdes
i lluents de les camèlies.

I el record vivíssim
dels teus llavis
damunt la pell.
I em pregunto

si aquesta casa
on em trobo i aquests
ulls amb què m'ho miro tot,
són meus.

(De *Memòria de tu i de mi*, 2006)

מְקַפֶּת צְמַחִים
וּפְרָחִים. וְרַדִּים אֲדָמִים
כְּדָם נֶעְלֶהוּ תְמוּרֵיקִים
תְּזוּהָרִים שֶׁל תְּקַמְלִיּוֹת.

וְתִזְכְּרוֹן תְּחִי כָּל-כֶּךָ
שֶׁל שִׁפְתֶיךָ
עַל-גִּבֵי הָעוֹר.
וְאֲנִי שׂוֹאֵלְתָ אֶת עֲצָמֵי

אִם תִּבְּיַת הַזֶּה
בּוֹ אֲנִי נִמְצָאת וְהָעֵינַיִם
תִּלְלוּ בְּהוֹ אֲנִי מִבֵּיטָה בְּכֹל,
שְׁלִי הוּא.

(זיכרון ממך וממני, 2006)

Traducció del català: Itai Ron

מקטלאנית : איתי רון